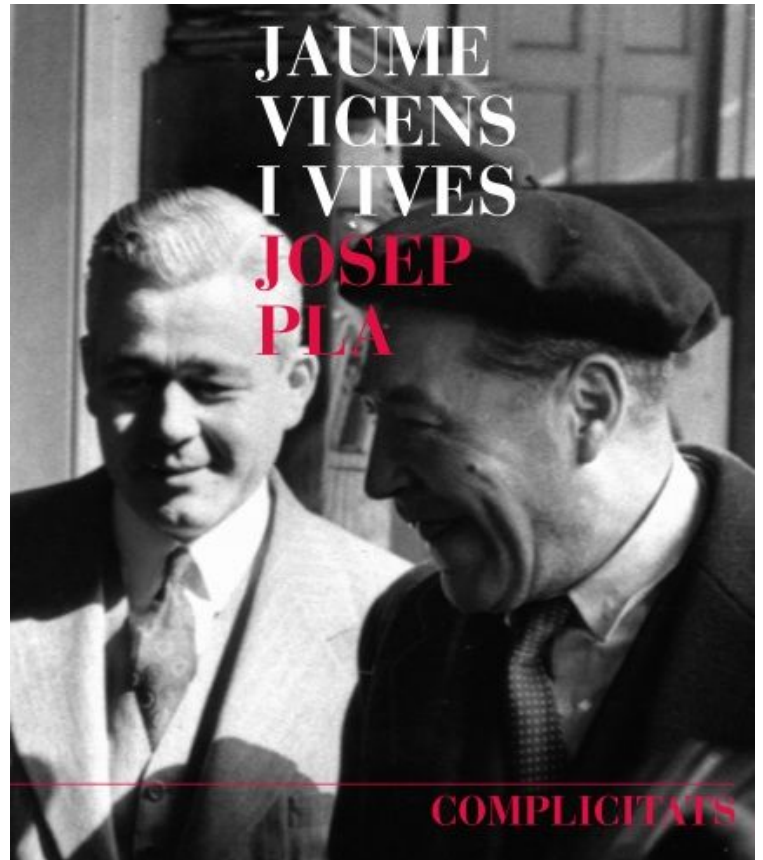

Jaume Vicens Vives i Josep Pla, una complicitat de deu anys

Una exposició a la Fundació Pla de Palafrugell palesa l'amistat i les complicitats de tots dos els anys cinquanta

'Jaume Vicens Vives i Josep Pla. Complicitats' és una exposició que es pot veure aquest estiu a la [Fundació Josep Pla](#) de Palafrugell. És modesta però aporta una informació fins ara molt poc estudiada. Arran del [centenari](#) de Vicens, l'historiador Josep Maria Muñoz es va posar en contacte amb la Fundació Josep Pla per estudiar la correspondència d'ambdós i l'amistat i les complicitats que havien mantingut els anys cinquanta, fins a la mort prematura de Vicens (1960), quan tenia cinquanta anys justos.

Són una cinquantena de documents, entre cartes, postals i alguns papers que es poden veure a l'exposició, provinents de l'[Arxiu Vicens](#) i de la [Fundació Pla](#). El comissari Josep Maria Muñoz ha explicat a VilaWeb que la correspondència li havia permès de conèixer més a fons una relació que sospitava que era important, però que fins ara no havia documentat. Segons la directora de la Fundació Pla, Anna Aguiló, l'exposició posa en relleu la vida de Pla i de Vicens, els anys cinquanta del segle XX, i la relació que teixeixen, de primer a base de favors i després més intensa, amb gran necessitat de parlar dels grans afers de la política i de la societat catalana del moment.

Diu Muñoz: 'Els uneix l'interès i la preocupació per la política. És un moment en què Vicens deixa progressivament d'ocupar-se de la història del segle XV i passa a interessar-se per l'actualitat històrica. I en aquest sentit, [Josep Pla](#) li fa un mestratge necessari. [Jaume Vicens](#) cerca la complicitat de Pla, que té més coneixements sobre política que no pas ell (un Vicens massa ingenu encara). Pla és periodista i ha viscut la política catalana i internacional en primera línia.'

Ara, les complicitats no són exemptes d'una certa desconfiança de Josep Pla, precisa Muñoz. Perquè cap al final de la vida de Vicens, Pla el troba massa agosarat, l'inquieta la seva ambigüitat política, la d'un home carismàtic però difícil d'encaixonar en el panorama polític. 'Podríem situar Vicens, en certa manera, en la democràcia cristiana, però també s'ha relacionat amb l'Opus de Madrid. És difícil de situar-lo, oimés si tenim en compte que no sembla un home de partit; no crec que hagués acatat la disciplina de partit.'

Un altre aspecte que apunta l'exposició és la relació que Vicens va encetar amb Tarradellas. Una relació a tres bandes, també amb Pla, diu Aguiló. És un aspecte poc estudiat encara i que forma part de la investigació que les historiadores Glòria Soler i Cristina Gatell fan del Vicens polític.

La correspondència també revela indirectament trets del caràcter de tots dos personatges. Segons Anna Aguiló: 'Les cartes de Vicens són escrites des del despatx, amb paper de carta, ordenades, amb una lletra clara i preciosa. En canvi, les de Pla són d'un escriptor que viatja i que escriu en papers que porten capçalera d'un hotel o restaurant (n'hi ha de grossos i de petits), amb lletra atapeïda.'

22 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)